

SBORNÍK

JEDNOTY STARÝCH ČESKÝCH RODŮ V PRAZE

Rodopis - Historie - Heraldika.

Vychází 1/4letně. — Majitel, nakladatel a vydavatel spolek: Jednota Starých českých rodů v Praze. — Rediguje Dr. Vincenc Matina. — Redakce a administrace Praha II., Jircháře 10. Telefon 438-70. — Odpovědný redaktor Dr. Jan Rejsa. — Předplatné: ročně Kč 12.— Příspěvek členský: Kč 36.—, za správní rok. — Zápisné Kč 3.— pro nové členy. Užívání novin. známek povoleno výn. řed. pošt ze 7. června 1933 č. 142829/VII-1933.

Dr. Josef Volf:

ČEŠTÍ EXULANTI V MATRIKÁCH PERENSKÝCH.

VII.

z Lauensteinu Jonáš Václav kmotrem 2. IX. 1627.

Laurýn (Lohrin, Lorentz) Daniel, z Prahy. Pohřben 20. II. 1632; pohřební kázání; za obřady neplaceno nic.

Laurýn Matyáš, primas v Unhošti, zemř. 13. I. 1629. Za hrob 1 t. 4 gr. Srv. Bílek, Konf., 1245.

Laurýnová Dorota, paní, 2. VIII. 1628 kmotrou dceří Adama Doušy.

Laurýnová Markéta, z Prahy, zemř. 14. VIII. 1632; za hrob 1 t. 4 gr. V zápise úmrtním pouze: ein böhm. Weib von Prag.

Lavín z Ottenfeldu Jaroslav psal r. 1632 kurfiřtovi saskému, že žije již několik let s manželkou Martou, roz. Strakovou, v exilu a že tráví z uspořených peněz. Ve válkách utrpěl mnoho škod a dostal se do dluhů, takže je zcela ožebračen, neboť z toho, co měl v Čechách, nebylo mu nic dáno. R. 1635 vrátil se do Čech a stal se katolíkem. Srv. Bílek, Konf., str. 322; Schmertosch, 1902, str. 135; Líva, 1930, str. 378.

Lebceltner Křištof, z Prahy; manž. jeho Anna 21. I. 1632 kmotrou synu Jana Ziglera ze Sušice. Možná, že slovo Lebceltner znamená povolání, či že tu jde o Křištofa, cukráře z Prahy.

Lefler (Lester?) Jakub; nar. se mu 29. VII. 1632 syn Daniel. Kmotři: Jan Štěpán, exul. Kamejtská a Jan z Úšavy, mydlář.

Lennerová (Sennerová?) Ludmila, z Prahy, zemř. 1630; za hr. 34 gr.

Lev (Löw) z Levensgrünü a Bareitu, Jan (Hans Lewe von Praga ufn. Ratschin) žil jako kurfiřtřský agent sē svou sestrou Anežkou v Perně; za ženu měl Stehlíkovou z Čeňkova, o jejichž bratrech se ve své závěti zmiňuje. Zemřel na konci r. 1629 a ve své závěti z 2. (12.) XII. 1629 odkázal všechny své pohledávky na domech v Pražských městech své panně sestře Anežce Lvové z Levensgrünü a nedorostlým dětem svého bratra Frant. Davida Lva a Juditě Lvové. Za hrob dáno 1 t. 4 gr. z *Levenastu* Pavel N., z Menš. m. Pr., 1631 v Perně, viz Nosidlo 69.

Lhotský ze Ptení Jan, rytíř, vystěhoval se r. 1628 do Perna, kde ještě r. 1638 zůstával; 8. V. 1638 dostal od cís. povolení k návratu do Čech, viz Bílek, Ref., str. 191. R. 1631 žil v Königsteinu u Perna; 13. XI. 1633 byl kmotrem synu Petra Kelbla v Perně, srv. Teplý, 1900, str. 96. R. 1636 žil v Perně s chotí a 5 dětmi; r. 1637 podepsal suplikaci ke kurfirstovi, srv. Schmer-tosch 1902, str. 136. Jirásek, Temno, str. 23 udává, že zemřel v Perně.

z *Liebenau* Mikuláš Adam, podepsal se do památníku Mladotova v Perně 5. V. 1631. Viz Holínová 1909, str. 141.

Liebenauer (Libnaur, Liebenaur) Václav, z Nov. m. Pr., viz Pescheck, Exul., str. 161. 15. V. 1629 zemř. mu v Perně žena; za hrob nedáno nic.

Liebenizky, Pescheck, Exul. str. 161. Snad Jan Lipnický z Přiběnic, z Nov. m. Pr., jenž odešel r. 1627 do Žitavy. Srv. Liva, 1930, str. 396.

Libenská Ludmila, šlechtična, paní, zemř. 23. X. 1634; srv. Pescheck, Gegenreform., II, str. 525; v Exul., str. 37: Lubenská. V knize úmrtí: Fr. Lidom. Lebentzkin, Tochter von Adel in Böhmen [Lipnická?].

Libertýnová Ludmila, pohř. 28. IX. 1632. Za hrob nic. Srv. Liva, 1930, str. 396.

Libotinský Adam, z měst pražských, viz Lipotický.

Licek z Ryzburka na Tuchořicích Zikm. Vilém, Moravan, zemřel v Perně 24. X. 1637, kam se svou manž. Ludmilou, roz. Kaplířovou ze Sulevic, r. 1629 odešel. Sloužil ve vojsku saském a prosil jako rytmistr r. 1632 z Loun kurfiřtřského plukovníka pro své dragouny o prach, luntý a muškety, poněvadž nebyla jeho setnina, kterou ze svých prostředků postavil, zcela vyzbrojena. Vdova jeho žila v Mišni, ve Freiberce a v Perně; r. 1638 prosila o pas do Prahy; r. 1641 byla v Žitavě. Od r. 1644 prosila často z Drážďan o pasy do Čech a 13. V. 1649 se jí dostalo cís. povolení k dvouletému pobytu

v Čechách. Zemřela 1672 v Drážďanech. Doerr, 1900, str. 21, č. 79 uvádí její závět k 23. prosinci 1664, v níž si přeje, aby byla pochována ke svým příbuzným v Perně v předměstí u sv. Mikuláše, t. j. na českém hřbitově. Kšaftuje: ...und nach Pirna, der Kirchen in der Vorstadt zu St. Nicolai, weil mein allerliebster Vater und mein allerliebster Ehegemahl, wie auch meine liebe Tochter daselbsten lieget, massen ich auch allda nach meinem Tode zu liegen begehre . . . 30 Reichstaler, dass aber von diesem Gelde zwei Wappen gemacht würden, als meines Herrn Vaters und das andere meines Herrn Gemahls, wobei der Stamm und der Name geschrieben und in die grosse Kirche zu Pirna angehenget werden sollen. Srv. Pescheck, Exul., str. 37; týž, Gegenref., II., str. 525; Bílek, Reform., str. 191; Schmertosch, 1902, str. 137/7; Čas. Matice Mor. 39, 1909, str. 237.

Limus (?) Slavětín Šimon z Čech; pokř. mu 14. XII. 1629 syn Samuel Adolf. Viz Teplý, 1900, str. 35.

Lindner Petr; 22. VI. 1630 pokř. mu dcera Sabina. Km.: Sabina Bergmannová, Ludmila Dittrichová, Mat. Adler.

Lindner Tomáš, vyhnaný učitel z Drusnova (zu Drußendorf in Böhmen), dostal r. 1626 od perenské rady jako almužnu 2 gr.

Lipnický z Přiběnic, Jan viz Liebenizky.

Lipotický Adam, z N. m. Pr. 1631 byl zatčen na trhu v Lito-měřicích, kam si tajně z Perna zašel. V knize úmrtní sluje Liberdinský, v účtech kostelních Libatinský. 26. III. 1634 pohř. mu dceruška, 26. IV. t. r. hoch. Praví se tu, že pocházel ze St. m. Pr. Srv. Líva, 1930, str. 396.

Loebe, Pescheck, Exul; str. 161, viz Lev.

von Loeben Křištof Rudolf, auf Neukirch; zemř. mu 26. IV. 1636 dceruška, viz Pescheck, Exul. 37; týž, Gegenref. II. 525. O který Neukirch tu jde, nelze dobře zjistiti.

z Lobkovic a na Hasistejně sv. p. Křištof prosil saského kurfiřta 7. III. 1623, aby se směl i se svými usaditi v Sasku; o sobě praví, že je chudý, starý, do sedmdesátky jdoucí, nemocný muž, jenž musel již po 16 let pro podagru ležeti v posteli. Dostal povolení pro Perno. Některé ženské členy této rodiny nacházíme později v Annaberku. Viz Schmertosch, 1902, str. 137.

Locika Jiří, v Nov. m. Pr., 28. IX. 1632 km. Buriana Schneidra. Žena jeho, Dorota, ovd. Pinkasová, (Georg. Lotzigs Weib aus Böhmen) pohř. 1. (8.) VIII. 1634. Srv. Bílek, Konf., str. 1021, 1031; Teplý 1900, str. 95; Líva 1930, str. 396.

Löw viz Lev.

Lopatská z Varvažova, Marie, zemř. 19. (29.) června 1630, za hrob 1 t. 4 gr. Kazatel české církve, Samuel Martinius z Dražova, měl 22. VI. 1630 pohř. kázání, které je tištěné. Z něho dovidáme se o ní toto: Narodila se 6. XII. 1599 jako dcera Matyáše Srnovce z Varvažova, měštana a dlouholetého primátora v Rokycanech a Sibyly, roz. Železné, která dosud žije. 30. VIII. 1617 se provdala za Šimona Lopatského z Liběchova, měštana St. m. Pr., „který také spolu s ní a s námi milou vlast opykal a již více než před půldruhým letem, vraceje se z dolejších krajín, spolu s dvěma jinými krajany našimi, čtyři míle od města Hamburku ukrutně zamordován byl“. Žila s ním 11 let a 12 nedělí. Měli pět dítek: Annu, Šimona, Matyáše, Václava a Jana. Anna zemř. ještě v Praze ve stáří 1 a půl roku. „Šimona zejtra pět neděl bude, jak sme s milou paní máteří, teď již za ním se od nás odbírající, k hrobu provázeli.“ Tré jich sirotků, malých a nezletilých, na životě zůstává. Ve vdovství žalostněm žila více než 1 a půl roku. Zemřela ve stáří 30 let a 30 ned. Jen 9 dní ležela. Zemř. 19. VI. po poledni: dopoledne zavolala k sobě přátele a kněze Martina, děkovala jim a modlila se s nimi až do konce.

Lopatský z Liběchova Šimon zemř. r. 1634. Viz Liva, 1930 str. 378.

Lorenz, Pescheck, Exul., str. 161. Srv. Lorenz (Laurentius) Jiří, Zíbrt-Volf, Bibl. Č. Hist. IV., č. 9264, a Lorenz Šimon, tamže, č. 9280.

Lorenz Michal, pokrývač, zemř. 13. II. 1638.

Lorenzová Liduška, z Litoměřic, zemř. 24. XI. 1628, viz Teplý, 1900, str. 35. Zápis praví: Lida Lorentzin von Leitmeritz. Poněvadž se jméno Lorenz mezi exulovanými litoměř. měšťany nenachází, jde tu možná o Ludmilu, dceru Vavřince Ditricha z Lit., jenž vystupuje v zápisech také jako Lorentz v. Leitm. Podle matriky narozených byla 24. XI. 1628 kmotrou exulantu z Lit. (Lida Lorentzin v. Leitmeritz).

Loubský z Lub Fridrich, viz Laubský. Do památníku Mladotova napsal 19. října 1630: Auf Glück und Unglück ich nicht baue, — Allein zu Gott steht mein Vertrauen, — und ob es mich schon hält in Banden, — Lasst er mich doch nicht werden zu Schanden. To jsem psal milému, dobrému tovaryši p. Jiřímu Mladotovi ze Solopisk, spoluvyhnanci z království českého v Pirně, 19. Oct. 1630. Viz Holínová, 1909, str. 139. Osudy jeho u Bílka, Konf., str. 336, a u téhož, Reform., str. 192.

Lounský Adam, jinak Douša, z Litoměřic, syn Havla Lounského a Kateřiny, roz. Mantýnové. R. 1631 činil z Perna ná-

roky na pozůstalost Anny, vdovy po litoměř. měšťanovi Janu Mantýnovi († 1630). Chtěl pozůstalost pro sebe a pro svého synovce, osiřelého Zikmunda Jiřího Mráze z Milešovy, syna své vlastní sestry Ludmily. Srv. Doerr 1900, str. 4 č. 16.

Lowig Jan, z Ústí. Zemř. 1. XI. 1630.

Lubenská Ludmila, viz Libenská.

z Lukova viz Švík z Lukova, Matouš.

Lustig Haubolt, z Prahy. 7. VIII. pokř. mu syn Bartoloměj. Km. Jan Štěpán, mydlář; Šimon Oppelt, barvíř a Marie, dcera Jana Hutmana, hřebenáře.

Lustig Václav z Litoměřic; 18. pros. 1632 nar. se mu dcera Kateřina. Km.: manž. Karla Thala z Litoměřic, Sabina, manž. Mich. Bergmanna a Jiljí Belzschwitz.

M. Macht Michal, duchovní v Zezicích (Seesitz) na Litoměř., zemř. 31. VIII. 1664. Zíbrt-Volf, Bibl. č. Hist. IV, č. 9289.

Magerle ze Sobišku, Václav, zemřel v Praze 1623. Skála ze Zhoře (V, str. 205) vypravuje o něm, že chtěl r. 1623 zapůjčiti do komory kurfiřta saského na úrok 30.000 zl. prostřednictvím exulanta Jana Nerhofa. Chtěl, aby byly tyto peníze pro lepší bezpečnost a opatření jeho dědiců uloženy v komoře kurfiřtově, ale nedošlo k tomu z neznámých příčin. Zůstavil své manželce nemalé sumy peněz hotových, s nimiž ona odešla do Perna, kde chudé exulanty hojně podporovala.

Mag(e)rllová ze Sobišku Barbora, manž. předešlého, žila v Perně, kde byla kmotrou: 12. IV. 1629 dceři Dan. Kolehouta, 26. VI. 1630 synu Mat. Adlera z Prahy, 1. VII. 1630 synu Jindř. Vodňanského, 5. VIII. 1631 dceři Dan. Hase, 3. V. 1632 synu Jana Roseho z Prahy, 30. IX. 1632 dceři Bur. Schneidra, 18. XII. 1636 dceři Křišt. Pichelpergra, 15. XII. 1637 synu Jiřího Gertnera. R. 1637 podepsala supplikaci exulantů a 13. I. 1639 v Perně zemřela, tedy nikoli jak Skála udává (1633). Odkázala svůj majetek bratru svému Kašparu Permanovi a příbuznému Janovi Jezberovskému, jakož i chudým a potřebným exulantům. O Jezberovském viz Schmertosch, 1902, str. 90. Dvorský, Staré písemné památky, str. 275/7, uveřejnil dopis Magrlové z 12. X. 1632, kterým oznamovala Janu Jezberovskému z Olivové Hory, že odjela do Perna, a kterým ho prosí, aby jí byl radou i pomocí v jejím vyhnanství. Nazývá ho „panem synem“. Zajímavé zprávy podává o návratu Sasů r. 1632. Kněz Samuel Martinus z Dražova vyšel z Prahy v pondělí svatodušní. Přinesl jí vzkaz, aby tu v Perně pro Boha nezůstávala, že s tou zemí dobře nebude. Plavil prý se po vodě z Litoměřic k Pernu a přibyl tam v sobotu ráno před sv. Tro-

jičí: zastavil se v Perně, vyřídil vzkaz Jezberovského a Magrlová plavila se s ním, poslouchajíc rady Jezberovského, do Vitenberka. Stalo se to na spěch v jednom dni, takže nemohla s sebou nic vzít, jen trochu peřin, na čem hlavu položit a do čeho se převléci; ostatek nechala všechno v Perně u svého domácího hospodáře Štífa k opatření. Sdělila mu také vzkaz synův a žádala jej o radu, co má činiti. Odpověděl jí, že as v Perně dobře nebude a aby jen vyjela ve jménu Božím, když má takovou dobrou příležitost. Proto odjela do Vitenberka, odkud píše. Má u sebe mladou dceru bratrovu, o kterou se velice bojí, slyšíc, jak soldateska s poctivými ženami a pannami zachází. Žádá Jezberovského, aby vymáhal u hr. Trčkové úrok, poněvadž ve své pohostinnosti velice pilně potřebuje peněz. Dotazuje se o radu, nemá-li se vrátiti do Drážďan nebo do Perna, poněvadž tam vše zanechala. Ve Vitenberce jí bylo úzko a teskno, když byla od všech přátel a jejich pomoci tak vzdálená. Žádá odpověď po poště, která jde z Prahy do Vitenberku anebo do Lipska. Bratr její byl v Norimberce a vedlo se mu tam velice bídne, poněvadž tam měli tři metly boží nad sebou: hlad, válku a mor. Manželka Samuelová jí sdělila, že pan syn mnoho pro ní dobrého platnými přímluvami při předních pánech způsobil. Srv. Líva 1930, str. 378.

Malovec Jan, zlatník z Nov. m. Pr., pohř. 11. IV. 1637. Srv. Líva 1930, str. 397, kde se nazývá kovolijcem.

Malbissin Anna, z Prahy; za hrob dáno 1 t 4 gr (podle kostel. účtů z l. 1628/9). Snad zkomolenina místo Malvazy, Malvazyová.

Malvazyová, choť řezníka malostranského Jana Malvazy, rozená Měchýřová, a dcera její Alžběta, viz Bílek, Konf. 1004; Loesche, str. 406; Líva, str. 406. O Měchýřovi viz Líva 1930, str. 397.

Mannstilllová Anna, z Litoměřic; za hrob 1 t. 4 gr. (účty kost. 1629/30).

Mantineus (Mantius) viz Adami Viktorýn. Srv. Zíbrt-Volf, Bibl. Č. Hist. IV, č. 9047.

Mantineusová, choť faráře Viktora Adami Mantineusa, † 28. I. 1630. Za hrob nic. Pescheck, Exul. 37.

Manzelius Sezemský Jiří, bývalý duchovní ve Velvarech. Jeho stížný list na poměry perenské z 16. III. 1632 viz u Vacka, Paměti Velvar, str. 349/53.

Martzien (Marcin?) Jan byl přijat 26. XI. 1627 za měšťana perenského.

Marcus (Markus) Jan. Pohřben mu 18. XII. 1634 synáček.

Mareš Jan z Třebenice (von der Trebnitz). Nar. se mu 5. III. 1639 syn Jiří. Kmotří: Martin Boehme, lodník; Mich. Henderich a vdova Marie Bergerová.

Mariáškovy dvě dcery, z Ml. Boleslavě, z nichž odešla jedna do Žitavy, druhá do Perna. Viz Kezelius, str. 618.

Martinius Slavětinský Petr, „někdy v městě Hořovicích 35 let pořad správce církevní, v děkanství berounském senior, v Pírně církve české přes půl deváta léta adjunkt, 26. Nov. 1636 v letech věku svého 80 v Pánu usnulý. Vzáctněji mluvil o něm kněz Matěj Cyrus na Komárově...“ Manželka jeho byla Anna, dcera Matyáše Fradelia, děkana v Berouně.

Náhrobní kámen jest v městském museu perenském. Lze na něm čísti ještě zřetelně, že byl dvakrát ženat, měl 8 synů, 4 dcery, 27 vnuků a jednoho pravnuka při své smrti. Zní:

Wittebergae MDL... Postea ex bino matrimonio 8 filios, 4 filias, 27 nepotes et pronepotes vidisset. An. MDCXXXVI 16. (26.) 9 bris... Christo animam restituit et 19. (29.) eius hic exubias mortalitatis deposuit oppositas cineri Johan Lytrini ann. XVIII juvenis ss. theologiae studiosi ann. MDCXXXIV demortui filii et Osece Rosinae, Anastasiae, Bohumilae ex matrimonio secundo Martinius de Dražova nep... Haec sunt quae sene voluimus marito et genitori Katharina conjunx Mart. Sam. et M. Zacharias filii parentantes vade et vale viator... (uráženo). Jeho vnuci mu dali nový pomník r. 1669; nápis zachoval nám Feyerfeil, str. 6/7; je ovšem taktéž porušený.

M. Martinius z Dražova, Samuel, býv. farář u sv. Haštala, v exilu duchovní perenských exulantů. Zemř. mu: 8. IX. 1632 dcera, 13. IX. 1632 syn, 29. VII. 1633 tchán, 1633 dítě (Teplý, 1900, str. 96), 23. IX. 1634 dítě, 5. X. 1634 dcera, 26. XI. 1636 otec. O jeho potomcích viz Pescheck, Exul. 96. Sám zemřel 7. II. 1639 a byl zadarmo pohřben. Pohřební kázání: Postremus luctus seu christianum memoriale. To jest: Poslední, túžebné, křesťanské a pamětní kázání nad smrtí nenadálou a blahoslaveným z tohoto světa vykročením někdy velebného a vysoce učeného muže pana Mistra Samuela Martinia z Dražova etc., konsistoře pražské pod obojí administrátora, osady Matky Boží před Tejnem faráře, koleje Karlovy, jinak Veliké praeposita, teď pak církve české Pírenské za let jedenácte upřímného a věrného kazatele. Kterýž léta tohoto přítomného 1639, dne 7. měsíce února podle nového a 28. ledna podle starého... První jeho manželka byla Rozyna Hippusová, druhá Kateřina, roz. Jelínková, dcera pražského mydláře a exulanta Jana Jelínka, se kterou se oženil 24. VII. 1628; Nosidlo (51) praví o Mart.

a o ní: oba rádi pili... Kezelius, str. 683, o něm poznamenal, že zemřel 28. I. (7. II.) 1639 bývalý administrátor konsistoře pod obojí v Praze, v stáří 46 let a že byl 3. II. (13. II.) slavnostně pohřben. Byl veliký nepřítel Jednoty bratrské i v exilu. Na jeho místo byl poslán konsistoří drážďanskou M. Jan Hertvicius, kdysi duchovní u sv. Štěpána na N. m. Pr., ale pobyl tu jen na krátko, poněvadž bylo Perno Švédy dobytó. Martinius vydal v Perně několik knížek, mezi nimiž jsou i Modlitby k časům těm posledním. Tu jest na str. 77/84 i modlitba, s kterou se r. 1621 se svými posluchači v Praze loučil. Srv. Zíbrt-Volf, IV, č. 9297. Náhrobní nápis jeho, věnovaný mu od jeho dvou synů, viz u Feyerfeila. Srv. též Pescheck, Exul. 35.

Martiniusová Kateřina, vdova po M. Samuelovi Martiniusovi, zemř. v Perně r. 1656. Schmertosch 1902, str. 140.

Martinovská Kateřina km. dceři Jana Schmelicha z Lit. 20. I. 1629.

Martinovský Petr, bývalý duchovní v Jičíně, 1634. Pescheck, Exul., str. 37; týž, Gegenref. II, str. 521.

Martius Jan, býv. duchovní v Labus; zemř. mu dcera 21. I. 1634. Pescheck, Gegenref. II, 525.

Martius Jiří, duchovní, viz Scheuffler, XI, 1890. str. 148, č. 115.

Maruška Jiří (24. VIII. 1632: Jiří Marusch), kuchař z Prahy; 11. VII. 1631 pohř. mu dítě; 24. VIII. 1632 narodil se mu syn Jan Jiří, jemuž byli kmotry Zikm. Dobera a Bart. Dobřenský; 3. IX. 1633 zemř. mu žena; 21. XI. 1636 pohř. on sám; 8. I. 1637 pohř. jeho pozůstalé dítě.

Marx Václav, z Prahy; 6. IV. 1628 zemř. mu synáček; za hrob 30 gr. (kost. účty 1627/8).

Marxius Jan, z Horažďovic, exul. duchovní v Perně r. 1631. Napsal lat. verše do pohřebních vzpomínek na Troila; podepsal se tu: „quondam pastor ecclesiae Christi in Kossomontano, Pirnae exul“ (v Kosí Hoře). Srv. Bibl. Č. Hist. IV, č. 9300.

Materna z *Květnice* Adam vystěhoval se r. 1628 do Perna. Srv. Bílek, Ref., str. 193.

Maternová z *Květnice* na *Žerčicích*, Sloupně a St. Bydžově, Salomena Veronika, dcera Jindřicha Materny a Marjány, roz. Pešíkovské z Komárna. Odešla do exilu se svou sestrou Kateřinou, jež byla svobodná, a bydlela u své třetí sestry Anny Doroty, provdané Robnhapové. 17. VII. 1635 provdala se za Karla Pfefferkorna z Ottobachu; oddával je kněz Martinius a veselí trvalo v domě Jiřího Prendla v lozumentu Albrechta st. Robnhapa celé tři dni. Zemř. r. 1642 v Žitavě, spolu se

sestrou Kateřinou. Viz Volf, Pam. Arch. XXIII, sl. 340. Ovdovělý Pfefferkorn se vyrovnal se svými švejkrušemi, Annou Dorotou Robnňapovou, roz. Maternovou z Květnice, a Ludmilou Eliškou Džbánovskou, roz. taktěž Maternovou, jak si jeho manželka přála (list z Drážďan 19. II. 1644). Srv. Schmertosch 1902, str. 141; Pescheck, Ref., str. 137. Srv. i Teplý 1900, str. 96: pí Maternová z Květnice 13. XI. 1633 kmotrou synu Petra Kelbla.

Maternová z Květnice, Veronika, vdova po Janu Jiřím Maternovi, jenž žil od r. 1629 ve Freiberce a byl rytmistrem ve švédském vojsku. Byla rozená Chuchelská z Nestajova a žila od r. 1636 se sestrou a dcerou v Perně. R. 1637 podepsala suplikaci exulantů. 26. X. 1637 přimlouval se za ní kurfiřt u císaře pro její nároky na trčkovské panství. R. 1638 a 1644 obdržela pasy do Čech. Umrěla v stáří 45 let 29. IV. 1648 v Drážďanech a pochována v kostele P. Marie (Frauenkirche). Dcera její, Barbora Magdalena, provdala se za rytmistra Mikuláše Vostroměřského z Rokytníku. Schmertosch, 1902, str. 141.

Mateřovská z Mateřova Marie Barbora, roz. z Lukovec, zemř. 19. II. 1635 v Perně; znak její v památníku v Bořkově. Srv. Schmertosch 1902, str. 142.

Mateřovský z Mateřova Bořek. Jeho památník ve Wolfenbüttelské knihovně, viz Kekule von Stradonitz Stephan, Ein Gedenkbuch einer böhmischen Exulantenfamilie in der Herzoglichen Bibliothek zu Wolfenbüttel v čas. Der Deutsche Herold 1908, č. 5. Památník povstal v Perně r. 1633, když bylo Bořkovi 60 let a jeho choti Anně Mateřovské z Koutkova (Kvitkova) 56 let.

Bořek bojoval v 24 letech r. 1599 v bitvě u Ostrihomu; padlo prý tam, jak píše, z 25.000 Turků 14.777 osob; potom byl při obléhání města Filekova. Od r. 1629 žil v Perně se svou ženou, s 2 dorostlými syny a 3 dcerami; při soupisu r. 1631 měl u sebe ženu, dceru, ženu svého syna s dítětem a 2 šlechtické panny. 17. IX. 1631 bojoval v bitvě u Breitenfeldu v českém pluku Jaroslava Schafmanna a rytmistra Krištofa Erazima Sommerfelda z Tunic. V témž vojsku bojovali jeho dva synové, Václav jako desátník, a Albrecht Šťastný jako kornet.

R. 1632 psal vypůjčovací komisi, že neměl v Čechách nikdy statek, slouže od mládí jakožto chudý rytíř u vznešených a poctivých lidí. Se svou 20 let nemocnou ženou a s dětmi žije již 5. rok v pohostinství z toho, co si od mládí uhošpodařil,

ale nyní vězí již v dluzích. 20. IX. 1632 byl kmotrem synu Adama Čecha, viz Teplý 1900, str. 95. R. 1633 jel do Trachenburku k pluku plukovníka Colonna z Felsu, kde sloužil jeho syn Albrecht Šťastný jako rytmistr. Otec se synem a rytmistr Sádovský byli 10. X. t. r. od Valdštýna zajati, 16. X. do Zahaně odvedeni, ale 14. XI. propuštěni. Potom jeli přes Kolberg a Magdeburg, odkudž Bořek 16. V. 1634 do Perna dorazil. R. 1636 žil v Perně se ženou, 2 dcerami a nevlastním dítětem své dcery.

Choť jeho žila s ním v manželství 33 let, 38 neděl a 3 dni, v exilu perenském 8 let, 46 neděl; zemřela v noci z 11. na 12. II. 1637, v stáří 58 let, a byla 15. II. pohř. u Českého kostela. Jeden ze synů, Bořek, zemřel mu r. 1636.

Ladislav Matásek:

RODINY ŠLECHTICKÉ PODLE DOMICILU.

K usnadnění orientace pátrajících genealogů doplnil jsem seznam literatury, týkající se rodin šlechtických podle domicilu, uvedený v Zíbrtově Bibliografii české historie, díl I. str. 280—1, na 50 prací a odevzdávám jej veřejnosti s přáním, aby zejména náš vědecký dorost hleděl zející v něm mezery úsilivnou výzkumnou prací doplniti.

Beroun.

J. Vávra: O rodinách šlechtických a erbovních v Berouně. Časopis Musea království Českého, roč. 86.-1912, str. 220—234.

Borotín.

Cikhart Roman: Zápisy matrik v Borotíně o šlechtických roděch. Časopis Společnosti přátel starožitností českých v Praze, roč. 16-1908. str. 35—37.

Čáslav.

Rybička Ant.: O šlechtických a erbovních rodinách Čáslavských. Památky. díl V.-1863. str. 353—360.

Čermák Kliment: Držitelé vládyckých zboží v kraji Čáslavském před vydáním a při vydání stížného listu r. 1415. Musejník Čáslavský. roč. III-1916, str. 25—31.

Týž: Současný přehled držitelů zboží v kraji Čáslavském dle register kontribuce z měsíce prosince 1624. Musejník Čáslavský, roč. III-1916, str. 32—37.

Teige Jos.: Počátkové rodopisu okolí čáslavského doby nejstarší až do roku 1346. Výr. zpráva Včely Čásl. za l. 1888—90, str. 22 až 31. (Separ. otisk, Čáslav 1890; 10 str.)

České Budějovice.

Kolář Mart.: Rody stejného erbu na Plzeňsku a na Táborsku i Budějovsku. Sborník na oslavu Klubu Histor. (příspěvky heraldicko-genealog. II), 1883.

Domažlice.

Štrér Bol.: Rytířské a erbovní rodiny v Domažlicích v 16. a 17. století. Program st. r. g. v Domažlicích 1889, str. 2—17.

Hradec Králové.

Rybička Antonín: Královéhradecké rodiny erbovní. 1873 (Pojed. Král. čes. spol. nauk, Praha, VI. ř., 6. sv. 1873) 4°. (Sep. otisk Praha 1873, 4°. 37. str.)

Spieß Bed. Vil.: Erbovníci a šlechtici v Hradci Králové na počátku XVII. století usedlí. Památky archeologické a místopisné, díl XIX. (roč. 1900—1901), 319.

Týž: Sousedé plnoprávní, předměstí a erbovní v 16. a 17. stol. (V Hradci Král.) Ratibor 1891, č. 27—9.

Chroustovice.

Oliva Václav: Záznamy šlechtických rodů v matrikách chroustovických. Sborník Historického kroužku, roč. XII-1911, str. 175 až 180.

Chrudim.

Rybička Antonín: Vypsání starších chrudimských rodin erbovních a patricijských, v městě Chrudimi v XVI. a XVII. století usedlých. Zprávy o zasedání Král. české společnosti nauk 1883. S „Dodatky“ ve Věstníku Král. české společnosti nauk, tř. filosof.-histor.-jazykozpyt., 1889, čís. 7, str. 177—181.

Týž: Rodiny šlechtické v XV.—XVII. století v Chrudimi usedlé. Památky archaeologické a místopisné, díl X.-1877, str. 27—42 a 825—828.

Jaroměř.

Knapp Ant.: Zprávy o rodinách šlechtických v Jaroměři a vesnicích při městě někdy šosovních v 16. a 17. století (z archivu městského). Památky, listy pro archaeologii a historii, roč. IX., 1871—4, 867—886.

Karlův Týn (Karlštejn).

Lukavský z Řenec Boh.: Šlechtická jména v matrikách karlštejnských. Časopis Společnosti přátel starožitností českých v Praze, roč. XI-1903, str. 35—43 a 84—90.

Kasejovice.

Siblík Jos.: Erbovní rody v Kasejovicích. (Příspěvek rodo- a místopisný). Památky archaeologické a místopisné, díl XVIII-1898, 263—268.

Klatovy.

Prof. Nekola Frant.: Šlechta a urozené panstvo v Klatovech od roku 1627—1747. Programm c. k. státního reálného a vyššího gymnasia v Klatovech, vydaný za školní rok 1901—1902, str. 1—52. M.: Rozličné šlechtické rodiny od r. 1640—1780 v našem okolí (Klatovsku). Šumavan IV.-1872 Klatovy, str. 199—200.

Polland Jindř.: Šlechtické rodiny a jména míst z okolí Klatov a kraje klatovského. Šumavan X.-1877, str. 310, 322—355 a 365.

Kolín.

O rodech šlechtických a erbovních v Kolíně po r. 1620. Koruna Česká 1881, č. 27—30 a 35.

Vávra J.: O šlechtě, která do r. 1620 v Kolíně se usazovala. Pam. Arch. X., 551—70.

Litoměřice.

Blumer J.: Die Familiennamen von Leitmeritz und Umgebung. Progr. des Leitmer. Gymnasiums 1896.

Louny.

Štědrý Frant.: Šlechta v Lounech od r. 1347—1437. Časopis Společnosti přátel starožitností českých v Praze, roč. 21-1913, str. 150 až 158.

Mladá Boleslav.

Bareš Frant.: Stará šlechta česká v městě Boleslava Mladého v letech 1471—620. Jizeran 1892. č. 83, 85, 87, 91, 93, 95, 97, 101, 103, a 1893 č. 10.

Týž: Šlechtické a erbovní rodiny v městě Boleslava Mladého v letech 1471—620. Program gymnasia, Mladá Boleslav 1893.

Náchod.

Hraše J. K.: Příspěvky a doplňky k rodopisu šlechty v Čechách (dle pramenů archivu města Náchoda). Památky, listy pro archeologii a historii, IX., 1871—4, 411—418.

Nová Ves.

Cikhart Roman: Zápisy matrik novoveských o šlechtických rodech. Časopis Společnosti přátel starožitností českých v Praze, roč. 16-1908, str. 104—107.

Nové Strašecí.

Michálek J.: Šlechtičtí rodové v Novém Městě Strašecí. Čas. „Svobodný občan“, Slaný, XXVI. č. 7.

Nový Bydžov.

Stemberg Vavřinec: O rodinách rytířských a erbovních v Novém Bydžově v 16. a 17. stol. usedlých: Pam. Arch. X-1872, str. 309—20.

Nymburk.

Rybička Ant.: O nymburských rodinách erbovních. Pam. Arch. IV-1860, 92—3.

Pardubice.

Smolík Jos.: Šlechtické rodiny usedlé v Pardubicích v r. 1500 až 1650. Památky, listy pro archeologii a historii, díl IX., 1871—4. 21—34 a 113—122.

von Divisch-Cistecký Joh.: Genealogische Studien aus Pardubic. Jahrb. d. herald. Gesellsch. Adler, neue F. VII-1897.

Písek.

Šlechta kraje Píseckého. Časopis „Písek“, I-1868, č. 12 a 13.

Plzeň.

Renner Jan: Šlechta plzeňského kraje v půli XVI. století. Časopis Společnosti přátel starožitností českých v Praze, roč. 18—1910, str. 53—56 a 107—109.

Strnad Josef: Výčet erbovních rodin v Plzni v první polovici XVI. stol. usedlých. „Plzeňské listy“, 1884, č. 88.

Strnad Josef: Rodiny šlechtické v XV. a XVI. stol. v Plzni usedlé. Pam. arch. a místopisné, XIV.-1888, 397—402 a 447—452.

Strnad Josef: Regesta listin šlechtických na Plzeňsku ze XIV.—XVI. století, chovaných v museu plzeňském. „Sborník historický“, II-1884, str. 9—17.

Rybička Ant.: Erbovní rodiny Plzeňské. Pam. arch. X., str. 261—74 a 827—8 (srovnej „Plzeňské listy“ 1875, č. 53—5).

Viz též České Budějovice.

Roudnice.

Michálek Jindř.: Manové zámku roudnického v šestnáctém století. Podřipský Musejník (ročenka Podřipského musea v Roudnici). roč. III.-1906, str. 1—12.

Slaný.

P(eters): Příspěvek ku genealogii rodin slánských. Slanský obzor V., str. 85.

Strakonice.

Šlechtické rodiny v XVI. stol. v Strakonících. Otavan 1881, str. 197—8.

Sušice.

Holík Jos.: Rodové šlechtičtí kr. m. Sušice od r. 1550—1820. Časop. „Šumavan“, XVII-1884, str. 160 (a též „Klatovské listy“ VII-1888 číslo 29).

Štětí (Wegstädtel).

Bernau Bedřich (Přemysl Cyrill Bačkora): Adelige Familien zu Wegstädtel im XVII. Jahrhdt. Mittheilungen des nordböhm. Excursions-Club B. Leipa, XI. 257—264.

Tábor.

Kolář Martin: O erbovních rodinách tábořských. Časopis „Tábor“, 1866, č. 49—52.

Týž: Šlechtické a erbovní rodiny tábořské. Program gymn. Tábor 1867 (Historické paměti města Tábora III.).

Viz též České Budějovice.

Turnov.

Dr. Šimák J. V.: Erbovní a šlechtické rodiny turnovské v XVI. až XVIII. stol. Časopis Společnosti přátel starožitností českých v Praze, roč. 10.-1902, str. 83—92 a 116—142.

Velvary.

Čermák J.: Šlechtické a erbovní rodiny velvarské v XVI. a XVII. věku (Příspěvky rodopisné II.). Časopis Společnosti přátel starožitností českých v Praze, roč. 6—1898, str. 12—17 s „Dodatkem“ v roč. 7-1899, str. 106—107.

Volyně.

Teplý František: O šlechtě ve Volyni ve stol. XVI. Časopis Společnosti přátel starožitností českých v Praze, roč. XI.-1903, str. 169—179.

Vysoké Mýto.

Smolík Josef: Šlechtické rodiny usedlé ve Vysokém Mýtě od r. 1430—1660. Památky, listy pro archaeologii a historii, roč. IX., 1871—4, 381—398 a 509—524.

Josef Tamchyna:

O KONFISKOVANÝ STATEK STŘEZETICE.

(Archiv ministerstva vnitra Sig. C 215/T23.)

Jmenem a na místě J[eho] M[ilosti] C[isaře] K[rale] P[ana] N[ašeho] N[ejmilejšího].

Urozeny Pan Pan Bernhart Hysrle (titul) a urozeny a stateczny Rytirz Pan Borzivoy Miesyczek (titul) se za kommissarze nařizugi a při tom se na Pany tato pracze wsklada, aby oni oberaucze sobie gisty a brzsky den, tež místo přžiležite, wedle přžiležicziho possaczowani statku Stržieticzkeho na J.

M. Cau, v pokutie po urozenem Kristoffowi Tamchynowi pripadleho s urozenym panem panem Vaczlavem Wratislavem z Mitrowicz etc. neywizssim Wachtmistrem, tež urozenym a statecznym rytiržem panem Kassparem Grambem z Grambu neywyžssim Leitenambtem o tyž statek v smlouwu trhowou wgiti, gi stim kdož za nieg neywiczegi dati chtiti bude na dalssi J. M. C. ratifikati zawržiti a wyržizeni sweho relaczi s pržiloženim zase tehož ssaczunku na komoru J. M. C. Czieskau ucžiniti racžil a ucžinil.

Wiedaucz etc.

Ex Consilio Camerae Bohemicae
25. Augusti 1628.

V další listině dáva se věděti, že ten trh stal se letha přítomného 1629, pateho dne miesicze January zkrze pany Commisarze gmenem a na mistie J. M. C. kr. narzizeny gakožto prodawagicimi z gedne a urozenym panem panem Wacslavem Wratislavem z Mitrowicz a na Wsseradiczich kdež gemu statek Strzezetiecze tak rzeczeny na J. M. C. k. po niekdy Krisstoffowi Tamchowi v pokutie pripadly, totiž statek Strzezetiecze w sumie osmitisiczych gednom stu kopach missenskych prodan gest a k tomu milostiwie aby gemu takovy statek skrze giste k tomu zrzizene relatory do desk zemskych wložen a wepsan byl naržiditi racžil.

Podle kteréhožto J. M. C. kr. milostiwie wule a resoluti. My gakožto mistodrzczy J. M. C. zde w tomto kralowstwi Czeskem zrizeny wedle nam od J. M. C. kr. jakožto krale Czeskeho plne moci dane, urozeneho pana Bernharta Hyserly (titul) a urozeneho a stateczneho Rytirze pana Wacslawa Heraklyna z Kumburgku a z Bližinova, aby oni przigdaucze ke dskam zemskym wegss gmenowany statek Strzezetiecze se wssim a wsseligakym k niemu od starodawna přinaleziczim przislussenstvim dotczienym panu Wacslawu Wratislawu z Mitrowicz diediczum a budauczim gehou do desk zemskych i s smlauwou trhowou wložiti wepsati daly i take sprawu obyczegnau wykonaly, protož wam take tymž gmenem a na mistie J. M. C. negmilegssihou poruczime kdyby koliw pripomenuti pani relatorowe ke dskam zemskym przissy a takowy vklad i sprawu wykonati chtili aby geg od nich pržigaly a do desk zemskych i smlauwou trhowou zapsati daly.

Dano na Hradie Prazskem 14 Magi 1629.

RODOPISNÉ ROZHLEDY.

30. května r. 1434 padl v bratrovražedném boji u Lipan slavný vůdce Táboritů Prokop Holý.

Redakcí dra Černého z archivu ministerstva zemědělství, a dra Prokeše z archivu ministerstva vnitra, kteří byli spolupracovníky zesnulého dr. Jos. Kazimoura, počal vycházeti „*Časopis pro dějiny venkova*“ ve třetím desetiletí, ale tentokráte se samostatným obsahem.

Rodopisná společnost československá v Praze konala dne 24. března 1934 svoji valnou hromadu, na níž zvolen předsedou pan senátor dr. Hrubý, místopředsedou pan velkostatkář Zdeněk Kolowrat a jednatelem p. redaktor Safránek.

V *časopisu společnosti Přátel starožitností českoslov.*, roč. XLII. č. 1. uvádí dr. Josef Müldner ve svém článku Severočeské pohraničí po Bílé hoře novou řadu zápisů jmenných.

V *Jihočeském sborníku historickém*, roč. VII. č. 2., přináší F. M. Bartoš krásný článek: Kolem bitvy u Lipan, R. Cikhart: Okolí města Tábora v zápisech nejstarší gruntovní kroniky tábořské, R. Cikhart: Z minulosti hesákovského grutu v Klokotech, R. Cikhart: Osada chotovinská. Ve všech těchto článcích nalézáme bohatý obsah jmenný, sestavený s velkou péčí.

V *Sudetendeutsche Familienforschung*, vyd. od Zentralstelle für S. F. v Ústí nad Labem, red. dr. F. J. Umlauft a dr B. Wunsch, má Ferd. Schwirtlich článek k padesátinám G. J. Mendela, naroz. 22. července 1822 v Heinzendorfu ve Slezsku, zemřel 6. ledna 1884 v Brně, věnovaný činnosti tohoto geniálního objevitele zákonů dědičnosti. Frant. Fischer: Rodinná jména obce Horní Planá od 1670 do 1725. Erika Dietl: Příležitostné nálezy nejstarší matriky Treunické 1572—1590. Dr. Hilde-Lebeda: Vojenský rejstřík z r. 1663 pro kraj litoměřický. Rudolf Dörre: Obyvatelé Děčína v r. 1604. Dr. L. Halla: Znaky šlechtických patriciů jihlavských. Julius Röder: Novoobčané olomouctí z Rakouska 1668—1829. Ing. Jos. Mirtl: Opavské rodiny dle urbáře z r. 1586.

ZASLANÉ PUBLIKACE:

Časopis Společnosti přátel starožitností československých v Praze. Roč. XLII. (1934) č. 1. Red. Josef Pelikán.

Tradice, věstník Svazu čes. úředníků knížete ze Schwarzenberku, čís. 2. Red. PhDr. Ant. Markus v Třeboni.

Zájmy českých exulantů. Ročník I. č. 2 a 3. Red. MUDr. Karel Macek, Praha II., Vyšehradská 25.

Jihočeský sborník historický, vyd. Jihočeská společnost pro zachování husitských památek v Táboře. Red. R. Cikhart, dr. F. M. Bartoš, dr. Kroupa. Roč. VII., č. 2.

Sudetendeutsche Familienforschung 6. roč. 3. sešit, vyd. od Zentralstelle v Ústí nad Labem, red. dr. F. J. Umlauft a dr. Fr. Wunsch.

Familiengeschichtliche Blätter, vyd. Zentralstelle für deutsche Personen- und Familiengeschichte, Leipzig. Red. dr. Johannes Hohlfeld. Roč. 32., sešit 3./4./5.

Mitteilungen des Roland, Dresden, Verein zur Förderung der Stamm-, Wappen- und Siegelkunde und der sächs. Stiftung für Familienforschung, Dresden am Taschenberg 3, Roč. 19., sešit 1./3.

Suomen sukututkimusseuran vuosikirja, Generallogiste samfundets I Finland arsskrift XVI. 1932. — Helsinki 1934 Helsingfors.

ZPRÁVY SPOLKOVÉ.

Členské schůze byly konány pravidelně každé úterý o 8. hodině večerní v kavárně Obecního domu města Prahy (v přízemí, pravý box), na nichž podával pilně zprávy o nových pátráních pan Ladislav Matásek, jež činil v pražských i venkovských archívech a matrikách. Přijata celá řada nových členů, takže život spolkový se utěšeně rozmáhá; debaty na schůzích byly svým stále novým obsahem velmi zajímavé.

Dne 20. června večer položen věnec u desky popravených českých pánů na Staroměstském náměstí.

Kdo pomůže přes mrtvý bod? Hledám místo a datum narození Filipa a Vavřince Kamaregtha (-yta, eita), žijících kolem r. 1700 v Jankově. V tamějších a okolních matrikách tyto zápisy nejsou. Výlohy hradím. V. Kamareith, Strašnice, Révová 784.

OBSAH:

	Str.
Dr. Josef Volf: Čeští exulanti v matrikách perenských. VII.	13
Ladislav Matásek: Rodiny šlechtické dle domicilu.	22
Josef Tamchyna: O Konfiskovaný statek Střezetice	25
Dr. Matina: Rodopisné rozhledy	27
Zaslané publikace	27
Zprávy spolkové	28

P R A H A 1934

NÁKLADEM „JEDNOTY STARÝCH ČESKÝCH RODŮ“
V PRAZE II., JIRCHÁŘE 10.

KNIHTISKÁRNA „ORBIS“, PRAHA XII.